

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. február 26.

22. szám.

Egy kis statisztika.

Minden évben, midőn a földmivelésügyi m. kir. miniszterium közzéteszi a legutolsó évi működéséről szóló jelentést és annak statisztikai adatait, könnyen érthető kíváncsisággal böngészünk ki abból azokat a dolgokat, a melyek hivatásunkból kifolyólag legközelebből érintenek. Ezek természetesen első sorban az erdészeti és vadászati altisztekre és az erdők védelmében ezeknek segédkező erdőszolgákra vonatkoznak.

Az évi jelentésnek — mely az 1903. évről szól — megtudjuk, hogy ebben az évben az erdőtörvény 17. §-ában megnevezett birtokosok erdejében az év végével 5568 hatóságilag fel-esketett erdőör volt alkalmazva, ezek közül olyan, ki az erdőőri szakvizsgát letette, 4298 volt s így az olyanok száma, kik a törvényes kölléknek meg nem feleltek, 1270 volt.

Magán erdőbirtokosok szolgálatában, tehát olyanoknál, kiknek erdei nem tartoznak az erdőtörvény 17. szakasza alá, 5338 hatóságilag fel-esketett erdőör állott, ezek közül azonban csak 318 birt erdőőri szakvizsgával, erdőőri szakvizsgai bizonyítványa tehát az óriás többségnek, 5020 erdőörnek nem volt.

A felesketett erdőörökön kívül az erdőörzésben 6735 erdőszolga segédkezett.

Magyarország erdőgazdaságilag mivelte területe az 1903. év végén 13.011,040 katasztrális holdat tett ki.

Ha már most felvehetjük az arányt az er-

dők összes területe és az azokat védő személyzet létszáma közt, arra a tapasztalásra jutunk, hogy az egyre-egyre jutó erdőterülete mintegy 7375 katasztrális holdat tesz ki. Ez a számítás azonban nem lehet helyes, mert hiszen a 17641 egyén közül 6735 a statisztika szerint csak segédkezett az erdők őrzésénél, nyilván az erdőöröknek, így tehát az arány is egészen más lesz, mert ha 10906 erdőör között osztjuk fel az elől említett összes erdőterületet, akkor azt találjuk, hogy mindegyikükre 12859 katasztrális hold erdőterület esik.

Itt önkénytelenül is felmerül az a kérdés, hogy lehetséges-e egy embernek ekkora területet megfelelően megőrizni, pedig az erdőöröknek szinte fele maga kénytelen ezt a nehéz feladatot megoldani és csak a másik felerész mellé van kisegítőkép még erdőszolga is beosztva. Olyan feladat lenne ez, melynek szinte lehetetlen volna még abban az esetben is megfelelni, ha az erdőörnek egyedüli feladatát pusztán csak az erdő őrzése képezné, pedig hogy erre a szolgálati időből jóformán legkevesebb jut, az általánosan ismeretes tény. Az egész évnek ugyanis alig van olyan időszaka, midőn az erdőörnek az erdő őrzésén kívül egyéb dolga nem lenne, úgy hogy minden idejét egyedül ennek szentelhetné. Jól tudjuk ugyanis, hogy az erdőösítés, a csemetekerti munkák, a kihasználás minden ága beleesik az erdőör működési körébe, sőt ezek felügyeletének és vezetésének egész terhe ugy-

szólván az ő vállaira nehezedik, nem is szólva arról, hogy sok helyen az erdőőr még védke-
rületének ellátásán kívül gyakran még irodai
munkálatokban is segédkezni kénytelen. Ha már
most az erdőőr még a legnagyobb buzgóságot
fejti is ki szolgálatában, alig hihető, hogy an-
nak annyira képes legyen megfelelni, mint a
hogy azt erdészetünk fejlesztése megkívánná.
Ezen az állapoton egyedül a személyzet szapo-
ritásával s így a megőrzendő területek kiseb-
bítésével lehetne segíteni, legalább oly módon,
hogy a kisegítő személyzet szaporíttassék s ilyen
kivétel nélkül minden egyes erdőőr mellé be-
osztassék. Ez által mód lenne nyújtva arra, hogy
az erdőőr őrzési szolgálatát másodmagával tel-
jesíthetné s így nem csak sokkal jobban és biz-
tosabban őrizhetné meg a reá bízott kincset, ha-
nem egyuttal személyi biztonsága, testi épsége
és élete is jobban lenne megvédve a fatolvajok,
tilosban legeltetők és vadorzók támadásai ellen.

Van azonban az elől közölt statisztikának
még egy nagyon elszomorító oldala, mely figyel-
münket méltán megragadja és leköti s a mely-
lyel kötelességünk kissé bővebben foglalkozni.

Nem egyéb ez, mint az, hogy erdeink meg-
védésénél és fejlesztésénél alkalmazott erdőőrök
között 1096 közül 6290, tehát a jóval nagyobb
felerész olyan, kiknek nincsen meg a törvény-
szabta szakvizsgai bizonyítványuk s így szinte
egész bátran lehetne állítani azt, hogy nincs
meg a megfelelő szakképzettségük sem, mert

ha ez csak a legkisebb mértékben is meglenne,
bizonyosan igyekeznének a szakvizsgát letenni,
hogy az így nyert bizonyítvánnyal felfegyver-
kezve, ne legyenek egy helyhez lekötve, egy em-
ber akaratának vagy szeszélyének alávetve, ha-
nem megnyilják előttük egy tágabb kör, a mely-
ben szaktudásukat értékesíthessék.

Az, hogy a szakvizsgai bizonyítvánnyal nem
rendelkezők tulnyomó többsége a magán erdő-
birtoknál nyer alkalmazást, egy csöppet sem
vigasztaló, mert hiszen ha az erdőtörvény ezek
birtokosait — elég rosszul — nem is kötelezi
szakképzett egyének alkalmazására, mégis ez a
dolog nem csak az illető birtokosok magán
ügye, hanem a hazáé, a mennyiben ezek az
erdők is — közvetve bár — közvagyonként képe-
znek s felvirágoztatásuk vagy tönkretételük egy-
aránt jól vagy rosszul befolyásolja hazánk erdő-
gazdaságát. Az a körülmény azonban, hogy ott,
hol ezt a törvény már 26 év óta megköveteli,
az annak 17 szakasza alá sorozott erdőknél
5568 erdőőr közül 1270 van olyan, ki a törvény
világos kikötésének nem felel meg, az egésznek
tehát több mint 20 százaléka törvényellenesen
van alkalmazva, mélyen elszomorító és sötét
árnyat vet hazánk erdészetére.

Nyilvánvaló ebből, hogy erdőtörvényünk vég-
rehajtásánál, illetve végrehajtásának felügyeleté-
nél az arra hivatott közegek nem teljesítik olyan
erélylyel kötelességüket, mint a hogy ezt a do-
log fontossága megkívánná; hiszen az erdőtör-

Gyilkosság az erdőben.

— A „Magyarország” után. —

Írta: Tanos Pál.

Megértük Pálfordulás napját, a tél derekát, ami-
kor ennek a vén haragos apónak is fordulnia kell; ha
pedig éppen nem akarna engedelmeskedni, akkor majd
megtudjuk Gyertyaszentelő Boldogasszony napján, hogy
hát meddig is telik még a hatalmaskodása? Majd meg-
mondja akkor nekünk a medve s ahol ilyen nincs, a
borz, hogy igazán lesz-e még negyvennapos telünk, vagy
hogy kitavaszodik-e hamarjában? Mert mi, tudós embe-
rek bizony nem tudunk magunktól semmit s nem tud-
hatjuk ezt se; de a medve, meg a borz, ezek a saját
emberségükből is jól tudják, hogy ha ezen a napon csak
egy picikét is kisüt a nap, akkor jó lesz nekik azonmód,

ahogy kijöttek, visszabujni a meleg barlangjukba, mert
bizonyos, hogy kemény hideg lesz még ezután; ha pe-
dig azt látják azon a szent napon, hogy sötét hófelhők
takarják el a napot, fúj a metsző szél s hordja a fagyos
havat a förmeteg, akkor csak egy nagyot vigyorognak
erre s vissza se mennek többé az elhagyott ágyukba,
mert bizonyos, hogy csak meleg lesz ezután, meg nap
sütés, hóolvadás, gyors kitavaszodás. Nagy a medvék tu-
dománya, amely nem csal.

Most azonban még, pár nappal a szent ünnep
előtt, nagy a hideg s mindenképp a legrosszabb kedvét
mutatja az öreg Tél apó. Hó födi az egész látható vi-
lágot, zuzmara nyomja a fák lehajló ágait, jégpáncél bo-
rítja a most csöndes patakokat s keményre fagyott föld
alatt alszik még minden, ami pedig oly nehezen várja
a fölébredést, az új életet adó kikeletet.

De éppen ilyen idő kell most az erdő mélyén rej-
tőzködő solymosi erdészháznál, ahol, merő Pálnapra ké-
szülnek, most lesz, kapuzárás előtt az a híres nagyva-
dászat, amelyen résztvesz a vidék minden épkézláb va-

vény 37-ik szakasza félremagyarázatlanul rendel, hogy az ugyanezen törvény 17-ik szakaszában megnevezett erdőbirtokosok erdeiben a törvény kihirdetésétől számított 10 év létele után kizárólag csak oly egyének lesznek alkalmazhatók, kik — egyéb kellékeken kívül — bizonyítvánnyal képesek igazolni, hogy az erdőőri szakvizsgát a földmivelés- ipar- és kereskedelmi miniszter által a belügyminiszterrel egyetértőleg kiadandó utasítás szerint jó sikerrel kiállották.

Az erdőtörvény kihirdetése és életbeléptetése óta immár nem tíz, hanem huszonöt év is eltelt, a mi pedig még mindig nincs végrehajtva, az a törvénynek fentidézett rendelkezése.

Azt hinné talán valaki, hogy ez azért van így, mert nincs elegendő szakképzett és szakvizsgázott emberünk s így a 17. §. alá tartozó erdők birtokosai abban a kényszerhelyzetben vannak, hogy a törvény kívánalmainak meg nem felelő védszemélyzetet is alkalmazniuk kell. Ez a feltevés minden alapot nélkülöz s mi, kik immár egy évtizedet meghaladó idő óta kísérjük figyelemmel az erdészeti altisztek szolgálati és életviszonyait, nagyon jól tudjuk, hogy felette nagy azoknak az erdőőri szakvizsgát letetteknek a száma, kik meguntván a számtalan-szor megismételt pályázások sikertelen voltát, mint életük egyik legkeserűbb emlékét a ládájuk fenekére tették erdőőri szakvizsgái bizonyítványukat s más pályán keresték megélhetésüket és boldogulásukat.

(Folyt. köv.)

dászembere s ahol, éppen ezért, ilyenkor szokták leölni a legjobb hízókat, amikor akad jóétkü ember is elég a sok jó hurkaféle s más minden aprólék elfogyasztására. A magukat jól agyonjárt vadászoknál pedig hálásabb vendég nem egykönnyen akad.

Csak hadd essék hát a hó, csak legyen is még csikorgó hideg. Így jó idő ez, mert holnap disznóölés lesz az erdészháznál.

*

Messze bent az erdőben van eldugva az erdészház, ahol az erdő egész személyzete együttlakik. Olyan távol vannak itt a falutól, hogy még a harangszó se hallatszik el hozzájuk, ha akárhogy meggyengül is az idő s ha akármerről fúj is a szél. Pedig minduntalan be-be kell szalasztani valakit hol a boltba, hol a mészárszékre.

Éppen most is számárháton ballag be a mindenes a faluba s jobbról is balról is husos kosár lóg le előtte az otthon faragott nyeregkapájáról. A holnapi disznóöléshez hozza meg a sok zsemlyét és a citromot. Más egyéb van a háznál minden. A magyarbors, szegfűbors

Február a vadászatban.

(Az „Ujság” után).

A vadászat e hónap elsejével szünetel s az annyit háborgatott vadat most nem üldözi legnagyobb ellensége — az ember.

Február hónapban megkezdődött az általános vadászati szünet, de ez korántsem jelenti azt, hogy a vadásznak most már nincsen teendője. Sőt ellenkezőleg, most a vadásznak hosszú időn át gondolnia kell szeretett vadjára, mely nemcsak hasznot hajt az országnak, hanem a sok vadásznak és puskásnak nagyon sok gyönyörűséget, örömet is szerez. Most veszi kezdetét a vadász legnehezebb kötelessége, kedves vadjának óvása.

A sok ellenség közül éppen csak a törvényt tisztelő vadászok, puskások hagynak békét a hasznos vadnak, a többi épp úgy pusztítja kedves vadunkat most is, a törvényvédte időszak első hónapjában, mint a többi hónapokban. Sok vadásznak csufolt puskás még január 31-én megvadászta területét már tizedszer a szezonban, nehogy a határban, a rendes 5—6 tenyésznyulon kívül, mely rendszerint meg szokott maradni, több maradjon. Ezek a derék vadpusztítók azután roppant ártatlan arccal kérdezik, hogy miért van épp az ő határukban olyan kevés nyul?

Az igazi vadász, a ki arra is gondol, hogy a jövő évre is legyen vadja, igazán szinte fellélekzik február elsején, mert végre megszűnik a hasznos vad örületes pusztítása s nem hallja a folytonos puffogatást. A szegény agyonzaklatott hasznos vad igazán megérdemli a törvény által szabott kiméleti időt.

Természetes, hogy az orvvadászok, a többi szár-

untig elég, ami még ott van a kamrában; majoránnát maga természet a háziasszony még eladásra is, mert neki az a szemét bizony nem kell, amit a boltban árulnak; sőt sohasem vesznek, se köleskását, mivel ők ezt is kapnak konvenciába annyit, amennyi el se fogy egy esztendőben; aztán vöröshagyma, foghagyma olyan sok termett az idén is a kertjükben, hogy helyét se tudják adni. Van mindenük elég, nem szorulnak ki semmiért; s bizony nem is volna tanácsos, hogy ebből-abból kifogyjanak, mert hát itt nincs se jobbról, se balról szomszédasszony, akitől kölcsönkérni lehetne valamit.

Az öreg Mihály jáger a házi hentes. Régen folytatja már ezt a tudományt, hát bele is tanult a mester-ségbe. Még bent a faluban, a főtisztelendő urnál is ő látja el mindig a disznóölést. Be is szerezte már a sok mindenféle szerszámot s olyan bárdjai s kései vannak, hogy még Mesterházi uram is megirigyelhetné. Az idén még egypár szép fényes kacort is kapott ajándékba Mihálynapkor. De lesz is itt holnap dolga minden szerszámnak, ha mégannyi volna is.

nyas és szörmés ragadozók nem ismernek törvényt s kinozzák, pusztítják a mi kedves hasznos vadunkat. Ezekre nagyobb éberséggel kell vigyázni. Pusztítani kell a ragadozókat; sajnos, az orvvadászokat csak ellenőrizni lehet, hogy kis vagyunkunkat ne tulajdonítsák el. Sajnos, az orvvadászt oly csekély büntetés sújtja, hogy tolvajlásaiktól a szerény büntetés — alig-alig riasztja vissza őket.

A többi ragadozók felett mi magunk ülhetünk törvényt. Ugy a szörmés, mint a szárnyas ragadozókat irgalmatlanul pusztítsuk, mérgezzük, löjjük és csapdával fogassuk, mert csak így érhetünk el csodálatos eredményeket a vadászat terén.

A rókák most már kezdik kotorékaikat tisztogatni. Tacsókkkal, foxikkal már most meg lehet őket keresni. Ha otthon vannak, legegyszerűbb befűstölteni őket, másnap pedig el lehet menni bőreikért.

A borz is megmozdul kotorékában. Bár némely tudós vadász azt állítja e kis medvékről, hogy a vadtenyésztésre nézve nem ártalmasak, voltaképpen ez csak olyan szent állat nekünk, mint az ugynevezett egerészölyv (*Butes lagopus* és *Butes vulgaris*), melyekről nagy tudósok állították azt, hogy csak egeret esznek. Persze megeszik az egeret is, de csak kényszerűségből. Van annyi eszük, hogy a fácán- és fogolypecsenye mégis csak jobb az egérénél. A borz szereti a szőlőt, kukoricát, gyökereket stb.

Az is igaz, hogy ezek a főbb táplálékai, de ezek az éjszaka járó-kelő alattomos állatok nemcsak hogy nem vetik meg a fácán és fogoly tojásait, hanem nagyon is szeretik és nagy mennyiségben pusztítják tojásaikat. Így tehát a tisztelt borz urék semmiféle kiméletet nem érdemelnek. Pusztítani kell őket most is és mindenkor, mert a vadját szerető vadásznak a borz feltétlen nagy ellensége.

A kinek mérgezési engedélye van, az kettőzött

erővel mérgezze úgy a szörmés, mint a szárnyas ragadozókat. Minél több felé van a mérgezett dög kitéve, annál jobb. Varju-, szarka-mérgezésre a kitett mérgezett vér igen ajánlatos.

A fővad és az őzek tartózkodási hején mostanában vigyázni kell, hogy e vadakat, kivált a hol nagyobb hó van és a hol a hó felülete megfagyott, ne háborgassa senki és semmi, mert az üvegszerű jégréteg összevagdálja lábait és így sokat elpusztít.

A nyulak elég jól teleltek. Most már járják szerelmi táncaikat, s örületes harc folyik egy-egy kis asszonykáért, de a hol sok a nyulfi, ott sok nőstény nyul esik áldozatul, mert tudnivaló, hogy a legszerelmesebb természetű állatok egyike a nyul. Egy-egy nőstény nyulat néha 8—10 nyulfi is ostromol szerelmével.

A ki vizsla-idomítással foglalkozik, gyakran tapasztalhatja, hogy kutyája futásának zajára mintha a földből bujt volna elő egy-egy kan nyul és szalad a kutya után, ha lefektetjük kutyánkat, odamegy a bolond 5—6 lépésre a kutyához, sőt közelebb is és úgy szagolgatja a kutyát.

Az volna helyes, ha minél több kan nyulat lehetne löni mert, ez a tenyésztésre végzetlen előnyös volna.

Fácántenyésztésünk azt kívánná, hogy egy kakasra 5—6 tyuk essék. Így ideális lehetne az állomány, de szinte kivihetetlen, hogy ilyen arányban tudjuk állományunkat tartani. Most kell gondosan etetni a fácánokat, mert így a dürgés és tojási időszak alatt mégis jobban a tenyésztelep közelében maradnak. Most már csak vonuló viziszárnyasokra lehet vadászni. Ott, a hol melegviz-források vagy be nem fagyott folyóvizek vannak, kacsákra. A libák is visszajönnek, a mint egy kis legelőjük és vizük akad. Sokat nem érnek a lesóványodott állatok, de lövésük élvezetet nyújt, kárt pedig nem sokat teszünk, ha lelőjük is őket.

Vaddisznó-vadászat is van még február hónapra. Sok helyen kimélik a rendkívül érdekes állatokat, de

Nagyban megy már a köszörülés és vigan, mert viz csak a köszörűvályuban van, míg az a pintesüveg mellette már a színével is elárulja a jóféle tartalmat. Pali, a mindenes hajtja a köszörűkövet; pedig neki még ma kell sok mindent előkészíteni, hogy kéznél legyen s ne holnap kapkodjanak, keresgéljenek a szükségesekek után.

A rendfát odatámasztja jó erősen a mosókonyha falához; sokévi disznóölésnek sötét vérnymaival ékeskednek ennek a nagy fogai, de ez csak disze a rendfának s ezért nem is szokás lemosni. Az erős hosszuláncot, meg a nagy forrázó-tekenyőt is neki kell előszedni.

A láncsal emelni, forgatni fogják a lomha tetemeiket, a tekenyőben pedig forró fürdőt adnak a kocáknak. Ezt a csónaknak beillő szerszámot ezelőtt husz esztendővel készítették remekbe az akkor idekerült nemzeti asszony nászajándékául a cigányok s nem csoda, ha most már repedések, foltozások, szegek és pántok tarkítják mindent. Hanem azért el fog ám ez még szolgálni másik

husz esztendőt is, mert a százados hársfákból nem egy nemzedék számára készül az ilyen jószág.

*

Messze van a pitymallat, a mennyei fiastyuk sem ült még el az égen; a sötétséget csak a hóvilág és a fénylő csillagok tüze enyhíti némileg s már is mozog az udvar, ahol ébren van mindenki. Sötét alakok bujkálnak elő és verődnek össze mind többen a mosókonyha előtt, ahol az üveges istállólámpások rejtelmes dolgokat világítanak meg; s amikor már mindent szemügyre vettünk, akkor látjuk, hogy valóságos vesztőhely tárul fel előttünk. És csakhamar borzalmas gyilkosságnak leszünk megrémült tanuivá! . . .

Egy álnok asszony mézes szavakkal, sárga kukoricaszemekkel kicsalja az ólból az egyik kezes kocát. Megvakargatja a hátát, aztán a hasát, mire ez, mint olyan sokszor már, kéjesen rőfögve lefejszik s egész hosszában el is nyújtózkodik. Sokszor élvezte ezt a jóleső vakargatást minden baj nélkül, de most rutul megcsalta az ő mindennapi gondviselője. Mert odalopták magukat hozzá az

ott, a hol tartózkodásuk veszélyezteti a gazdaságot, még mindig jó mulatság kínálkozik a pusztításukkal.

A vadász legfontosabb teendője a duvadat pusztítani s a tenyésztésre megmaradt hasznos vadat ellen-ségeitől megvédeni.

FÖNAGY JÓZSEF.

A NAGYVILÁGBÓL.

A képviselőválasztások immár teljesen befejezést nyertek s az országgyűlés megkezdte működését azzal, hogy megválasztotta tisztikarát. A választásból az egyesült ellenzék került ki győztesnek, amennyiben megválasztották: elnökké Justh Gyula Kossuth-pártit, al-elnökké Bolgár Ferenc disszidenst és Rakovszky István néppártit. A többi helyek is az egyesült ellenzék tagjai által lettek betöltve. A lemondott ministerium még tovább vezeti az ország ügyeit addig, míg majd az új ministerium megalakul. Tervbe van véve egyelőre egy átmeneti ministerium megalakítása s elnökül a volt földmívelésügyi minister, Darányi Ignác kiszemelve. Ebbe a kabinetbe csak négy miniszter lenne kinevezve s ezek mindegyike 2—3 tárca ügyeit vezetné. Ez alatt a ministerium alatt lennének azután a legsürgősebb törvények megalkotva, így első sorban a költségvetés és az ujonc megajánlására vonatkozó, hogy így kikerüljünk az ex-lex-ből.

Az oroszországi viszonyok nem akarnak megjavulni. Az elnyomott munkászavargás után némi csend látszott beállani, ezt azonban megzavarta egy bomba eldördülése, melynek áldozatául esett Sergius nagyherceg, a cár nagybátyja. Ez az újabb merénylet óriás riadalmat okozott. A merénylet, ki a bombát a nagyherceg kocsija alá vetette, elfogták, de kilétét még nem tudták kétséget kizárólag megállapítani.

óálkodó markos férfiak s egy intésre özszeapták elől is, hátul is a lábait és úgy lenyomták, hogy mozdulni sem tudott. Az a szivtelen Mihály pedig ekkor odatérdelt eléje és — beleszurta a hosszú, hegyes kését a szegény koca torkába; aztán meg, amikor jó mélyen benne, a szívének a kamrájában meg is forgatta a kése hegyét, elkiáltotta magát:

— No, Panni, csak szaporán, ide azzal a tallál!

És Panna odatartja a véres seb alá a nagy mázas tálat, amelybe most már csakugy ömlik a haragospiros vér. Az egyik kezével a tálat fogja s a másikat benne tartja a hirtelen szaporodó meleg vérben, amelyet sebesen kell kavarnia a szétnyitott ujjával. Mikor pedig a tál már megtelt, akkor a gondos Mihály szorgosan befogja a tátongó sebet, hogy a drága vérből semmi kárba ne menjen, a Panna meg átönti a rostjaitól már elválasztott vért az ott álló Zsuzsi fazékjába, amiben ez egy hosszú nyelvű fakanállal tovább keveri, hogy valahogyan meg ne aludjék. Így veszik el a szegény áldozatnak az életét.

(Folytatása következik.)

Az orosz-japán harctéren döntő csatára készül az ősz óta egymással farkasszemet néző két ellenséges hadsereg, a melytől mind a kettő nagy eredményeket vár. Béke hírek is kezdenek szállingózni s némely kútforrás szerint Oroszországban is a belső zavarok behatása alatt a békepárt kezd felülkerekedni. Hát bizony minden ember óhajtja, hogy mielőbb véget vessenek a véres harc borzalmainak, melyek csak nyomort és inséget hoznak a harcoló felekre.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A hasznos tudnivalók rovatába talán nem igen illő az, a mit itt most közlünk, mert ez alatt a felírás alatt rendszerint háztartási, gazdasági és egyéb szükséges tudnivalókat szoktunk közölni, de ha közelebbről figyeljük a dolgot, úgy azt hisszük, hogy lapunk alábbi statisztikájában is vannak olyan dolgok, a melyekből némi tanulság levonható. Ezt a statisztikát a következőkben adjuk:

Olvasóinknak száma, a kiknek a lapot küldjük és a kik azt elfogadják, a folyó hó végével 680.

Ezek közül előre fizetett:

1905. február	végéig	25
„ március	„	188
„ április	„	24
„ május	„	5
„ június	„	95
„ július	„	7
„ augusztus	„	1
„ szeptember	„	1
„ december	„	17
1906. április	„	1

Összesen 364

Ez a 364 olvasónk tehát a tulajdonképeni előfizetők, kiknek köszönhetjük, hogy a lapot — úgy a hogy — hétről-hétre kiadni és továbbítani képesek vagyunk.

Ezekkel szemben áll a másik csoport, összesen 316 olyan olvasónk, kik az előfizetéssel kisebb-nagyobb mértékben hátramaradtak s a kik részére a lapot csak terhes kölcsönök felvételével vagyunk képesek küldeni. Ezeknél az előfizetés a következő időszakokban járt le:

1902. december	végén	1
1903. március	„	3
„ június	„	4
„ augusztus	„	2
„ szeptember	„	4
„ november	„	1
1904. február	„	1
„ március	„	12
„ április	„	1
„ május	„	2
„ június	„	12
„ július	„	4

1904. augusztus végén	8
„ szeptember „	20
„ október „	14
„ november „	9
„ december „	191
1905. január „	24

Az ezeknél kint levő hátralék a folyó hó végeig számítva 819 korona 80 fillért tesz ki.

Ezek a számadatok világosan megmagyarázzák, hogy milyen nehézségekkel kell küzdenünk és megfeszített munkálkodásunkon kívül mily nagy anyagi áldozatot kell hoznunk, hogy lapunkat fentarthassuk, holott ugy illenék, hogy munkánk díja fejében némi csekély hasznunk is legyen, mert a szentírás szavai szerint: „méltó a munkás az ő bérére.“

Hasznos tehát ezeket tudni minden tisztelt olvasónknak s kivált azoknak, kik még tartozásaikat ki nem egyenlítették és előfizetésüket meg nem ujtották s szeretjük remélni és hinni, hogy megszívlelvén a dolgot, sietni fognak a jövő hó elejével pótolni az elmulasztottat. Olyanok, kiknek tartozása nagyobb, igyekezzenek azt akár havi kisebb részletekben kiegyenlíteni s ne gondolják azt, hogy hiszen az ő csekély tartozásuk letörlesztésével rajtunk segítve nem lesz, mert: sok kicsi sokra megy. Az elmaradottak egyébként előfizetésük lejártát a cimszalagról megtudhatják, előnyomott utalványt pedig már mindnyájának küldtünk.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Izgalmas vaddisznó-vadászat.** A maga nemében páratlan vaddisznó-kalandnak lett a hőse néhány nappal ezelőtt Barthélemy francia vadászhadnagy. Parasztemberek arról értesítették, hogy az andernyi-öserdőben, mely az Ardennes-ek egyik völgyében terül el, egy óriási, vén vadkan táborozik. A hadnagy azonnal metegte az intézkedéseket a nagyszabású hajtóvadászatra. Az erdőt körülállatta hajtókkal, ő maga pedig egy tisztás szélén állott lesbe, néhány bokor védelme alatt. A vadkant csakhamar kiugrasztották rejtekhelyéből s az óriási állat, a melyhez fogható méretűt azon a környéken még egyáltalán nem láttak, egyenesen arra csörtetett, a hol Barthélemy állott lesben. A hadnagy megvárta, míg a vadkan lőtávolságba kerül s rásütötte „drilling“-jét. Minthogy a fenevad nem állt meg az első lövésre, a puska második csövéből is kilőtte reá a golyót. Még ez sem volt elég a nekibőszült szörnyetegnek. Már csak alig egy méternyire volt attól a bokortól, a mely mögött ellensége rejtőzött és a hadnagy ekkor a harmadik lövést is megeresztette. Cskhogy a puska ebben a végzetes pillanatban csütörtököt mondott. És ekkor hihetetlen valami történt. Barthélemy, akinek nem jutott már ideje arra, hogy újra megtöltse puskáját, revolveréhez kapott, a melyet mint vadászipiszt börtokban állandóan magával hord. De késő volt. A fekete szörnyeteg tajtékozó szájjal rontott üldözőjére és

egyetlen roppanással kettétörte a puska tusát, a melyet Barthélemy azért tartott eleje, hogy agyarának dőfései ellen védekezzen. A hadnagnak nem maradt egyéb tennivalója, mint hogy pusztá két karjával keljen birokra a vadállattal. Megragadta a vadkan háta gerincén nőtt szőröcsomót s a következő pillanatban már lovas módjára ülte meg a fenevadat. Annak a jelenetnek, a mi ezután következett, nem volt még párja a vadászkrónikákban. A dühös bestia eszeveszett dühében forogni kezdett, valósággal keringőt járt saját tengelye körül, hogy lerázza hátáról ellenségét. Néhány másodpercig tartott az örült keringés és Barthélemy, a ki ellankadt, már-már elbocsátotta a vadkant. Ebben a pillanatban jelent meg egyik hajtója egész váratlanul. A vadkan is belefáradt már ekkor a keringésbe és szuszogva állt meg egy pillanatra. Ezt a csekély nyugalmi időközt ragadta meg a hajtó arra, hogy kigombolja a hadnagy revolverének börtökját s gazdája kezébe nyomja a fegyvert. Egy jól irányzott revolvergolyó azután megtette a magáét és Barthélemy mentve volt. Vadásztársai nem győzték gratulálni hihetetlen bátorságáért és hidegvérűségéért. A vadkan 323 fontot nyomott nyuzott állapotában.

* **Majmok mint — munkások.** New-Yorkból írják: Csoportokban küldik vissza ujabban az olyan bevándorlókat, akik ama gyanu alatt állanak, hogy már Európában lettek bért munkára szerződötve. Az ilyen szerződést oda értelmezik, hogy az amerikai munkás hátrányára történik s a szerencsétlen bevándorlót könnyörtelenül visszaküldik oda, ahonnan jött. A törvény ezt így parancsolja s a törvénynek természetesen érvényt kell szerezni. Ezzel szemben most egész Amerikában érthető nagy érdeklődéssel várják, hogy a bevándorlási hivatal mikép fog eljárni a bért munkásoknak egy újabb nemével, ötszáz majommal, amelyeket egy Seeley nevű gyümölcsstermelő importál ez idő szerint Dél-Amerikából. Seeley Marton San Joséban, Californiában, gyümölcsstermeléssel foglalkozik és nagyon gazdag. A gyümölcsnek gyűjtésére eddig munkásokat alkalmazott, akiknek, amint mondja, hallhatatlan magas béreket kellett fizetnie. Ennek megtakarítására most Dél-Amerikában összefogdostatott ötszáz majmot, amelyeket a gyümölcs leszedésére fog kitanítani. A majmok, amelyek az emberi munkásokat fogják helyettesíteni, maholnap megérkeznek a sanfranciskói kikötőbe. A kérdés már most, amire egész Amerika feszült figyelemmel tekint, hogy az ottani bevándorlási biztos miképp fogja fogadni a szerződéses munkásokat.

* **Lutri és babona Sziciliában.** Vizzini városkában Catania mellett él egy Antonius Le Presto nevű paraszt, kinek az a hire az egész környéken, hogy varázsoló s előre megmondja, hogy mily számokat huznak ki a lutriból. Ezt a csodás férfiut nemrég kicsalták a városka elé, ott két álarcos bandita összekötözte, kocsira dobta s egész éjjel utazott vele. Egy elhagyatott vidéken föloldozták a kötelékeit s egy félreeső házba vitték, a hol azt követelték tőle, hogy mondjon három biztosan nyerő számot. De hogy be ne csaphassa őket, ott tar-

tották fogva a legközelebbi huzásig. Mivel a három szám nem jött ki, kegyetlenül összeverték s újabb három számot követeltek tőle. A varázslónak szerencsére sikerült megszöknie a legközelebbi huzás elől s otthon följelentette a banditákat.

* **Fácánok gondozása.** Hogy a fácánosokban elhelyezett etetőekben eledelt adjunk fácánjainknak, semmiképpen sem elegendő. Ez okvetlen szükséges még abban az esetben is, ha a fácánok megtalálják másféle enni-valójukat. Sőt annál inkább kedvezni kell nekik, mert másként szétmászakálnak mint a hangyák. Felettebb fontos, hogy a fácánosok környékén ólálkodó szárnyas ragadozókat pusztítsuk, a rókákat, borzokat irtsuk, mert ezek mind nagyon veszélyeztetik a fácánosok lételet. Az igaz vadásznak most, a mikor a törvény is védi a hasznos vadat, nagyon résen kell lennie, máskülönben a jövő szezon ugyancsak gyenge lesz. F. J.

NAPI HIREK.

— **A világjáró magyar.** Zrinyi Béla Zoltán, aki gyalogszerrel indult neki a világnak, most Calcuttából ir lapunknak. A bátor férfiú igen sokat szenvedett az utolsó hónapokban. Bombayban maláriát kapott az uton való rossz táplálkozástól s az ihatatlan víztől s végig tapasztalta az összes útjába eső angol kórházakat. Nagyon panaszkodik, hogy sem pénzért, sem sehogyan nem tudott ehető ételhez jutni az Indiákon. Bombayból az indiai őserdőn átment Bandau-ba. Az erdőn át való út 8 nap és 8 éjén át tartott. Éjszaka fákon pihent, mert máshol nem volt élete biztonságban. Alvásról szó sem lehetett, mert a vadállatok (tigris, oroszlán, hiéna, sakál) üvöltése nem engedte aludni, sőt veszedelemmel fenyegették a majmok is, amelyek minden áron szerettek volna elcsenni tőle egyet-mást. Bandauban résztvevő tigrisvadászaton s el is ejtett egy ilyen vérengző fenevadat. A vadászat izgalmairól fogalmat alkothatni abból, hogy ezen a tigrisvadászaton három embert szakgattak szét a fenevadak. A hinduk — Zrinyi tanúsága szerint — még mindig áldoznak embert bálványaik oltárán. Így azt hallotta, hogy Ponapan-ban csak a legutóbb is 15 embert áldoztak föl, hogy a nagy szárazságot eltávoztassák. Calcuttából Mandalay-ba megy Zrinyi, onnan Kinába, majd Japánba.

— **A hol nem járnak templomba.** Kömlő hevesmegyei nagyközség plébánosa megtiltotta a hiveknek, hogy a kórusra fölmenjenek. Egy nagyobb ünnep alkalmával azonban a nép a templom hajójában nem férvén el, a kórust foglalta el. A plébános — Szmidá Viktor — a bíróval parancsoltatta le onnan a hiveket, kijelentvén, hogy különben nem misézik. A hivek le is jöttek, de mikor a plébános misézni kezdett, tüntetőleg valamenynyien eltávoztak a templomból s azóta az istentiszteletet néhány öreg asszonyon kívül senki sem látogatja. A plébános ezen fölbosszankodván, lemondott a községi

hitelszövetkezet elnökségéről, mire a hivek — mint lapunknak írják — küldöttséget menesztettek az egri érsekhez és szatmári püspökhöz, másik plébánost kérvén, mert addig nem mennek templomba. Az említett egyháznagyok azonban a küldöttséget nem fogadták.

— **Rablógyilkosság Titelen.** Titelen nagy izgatottságot kelt egy nagy vakmerőséggel és kegyetlenséggel végrehajtott rablógyilkosság, melynek áldozata egy uri hölgy. Popov Péter mérnök nejét ugyanis ismeretlen tettesek saját lakásán fejszével meggyilkolták és 1000 koronáját ellopták. A vizsgálatot megindították a rablógyilkosság tetteseinek kézrekerítése végett.

— **Egy rab a ki kísérlőjét keresi.** Mulatságos dolog történt, — mint a csehországi Gablonczból írják — a minap Castalovits állomáson. A vonaton egy fegyenc érkezett Königrätzből, ki kezén bilincsekkel egyik kocsiból a másikba sietett és látható izgatottsággal az őt kísérlő csendőrt kereste. A csendőr — beszélte a fegyenc — Königrätzben kiszállt a vonatból hogy a pályaudvar vendéglőjében egy kis sziverősítőt vegyen magához. A vonat elindult a nélkül, hogy a csendőr visszatért volna. Így hát egy újabb csendőrrel kellett gondoskodni, a ki az árván maradt rabot Reichenauba kísérte.

— **Viszontagság a tengeren.** Cook amerikai ember és Wolfenden asszony Jalatagáról (Washington állam) egy csónakon Kajakba akartak menni a tengeren át, hogy kikutassanak két tolvajt, a kik őket meglopták. Csónakjuk azonban léket kapott s a szél kihajtotta őket a nagy tengerre. Hat nap s hat éjszaka volt csónakuk a hullámok és szelek játéka s a csónak beszivárgó vizét egyre merniük kellett, hogy el ne merüljenek, a magukkal vitt élelmiszereket pedig a sósvíz megrontotta. Cook végre kétségbeesése rohamában a tengerbe ugrott, de az erélyes Wolfendenné kihuzta a vízből. Két napig félrebeszél s aztán teljesen megőrült. A szél a csónakot végre a Szent Illés foknál szárazra hajtotta. Wolfendenné ott levágta azt a kutyát, melyet magukkal vittek s az elgyengült emberek ennek husából éltek három napon keresztül, míg végre annyi erőt gyűjthettek, hogy Kajakba mehettek.

— **Vizbefult csempészek.** Orsováról jelentik: Tekia szerb faluból három paraszt 40 frissen vágott óriási fátörzset akart Ada-Kalehra átcsempészni. Hevenyészett tutajt csináltak s ezt kétfelől a csónakjukhoz erősítették, de mikor az árba belejutottak, a fa lehuzta a csónakot s hogy életüket megmenthessék, a csempészek elvagták a köteleket. E percben a csónak felfordult s mindhármán a Duna jeges hullámaiban lelték halálukat. Ugyanazon este Tekia mellett egy szerb vámőr vizet akart meríteni egy léken keresztül a Dunából, de a jég beszakadt alatta s ő nyomtalanul eltűnt a jég alatt.

— **Családirtó apa.** Mint Bernburgból írják: Meuenburgban egy Domäner munkás megölte öt gyermekét úgy, hogy ágyaikat meggyújtotta, azután fölakasztotta magát. A tett oka ismeretlen.

— **Rablóvilág.** Hajdu-Sárádon három rabló betört Vas Gábor földbirtokoshoz, az álmából fölriadt gazdát agyonlőtték, azután rabolni akartak. Eközben az agyonlőtt földbirtokos fia a rablók közé rontott, a kik erre elmenekültek. Ugyanezek a rablók a szomszédos Bagoson betörték Győrösi korcsmárhoz. Revolvert szegeztek a mellének és pénzt követeltek tőle. A megremült ember összes pénzét odaadta a rablóknak, a kik ezután eltávoztak. Az ügyészség megindította a vizsgálatot.

— **Lövöldöző csempészek.** Különös jelenet játszódott le a Kolozsvár felé menő vonaton. Csucsá állomáson két atyafi szállott be véletlenül ugyanabba a harmadosztályú kocsiba, ahol Szabó József és Kéry János pénzügyőrök ültek. Az atyafiak egy zsák szövetbe burkolt csomagot hoztak s rövid idő múlva, ahogy elhelyezkedtek, kényelmetlennek találták a helyzetet s gyanút keltettek a pénzügyőrökben. Szabó József erre igazolásra szólította az atyafiakat s a csomagokat kérte. A vonat még állott s a két atyafi a kocsiból kiugorva az állomás melletti erdő felé vették az utjukat s az üldözésükre induló pénzügyőrökre többször revolverből visszalöttek. Az éjszakában a lövöldöző csempészek nyomtalanul eltűntek.

— **Hibaigazítás.** A nyomda hibájából lapunk múlt számába most már másodízben sajnálatos hiba csuszott be. A második cikk második hasábjának folytatása ugyanis a tárca harmadik hasábján után lett betörölve s így ennek a folytatása ezzel a megszakítással a 164-ik oldalra ment át. A sajnálatos tévedés nagyon kellemetlenül érintett s arra indít, hogy lapunkat a nem eléggé megbízható kezekből ismét mielőbb saját felügyeletünk alá vegyük, elejét véve ezáltal hasonló kellemetlenségeknek, melyekért egyébként tisztelt olvasóink szíves elnézését kérjük.

— **Agyonlőtt földmivesgazda.** Verebi Véghe István verebi földbirtokos a minap följelentést tett ismeretlen tettesek ellen a csendőrségen, hogy tőle sok lelőtt nyulat elloptak. A nyomozó csendőrök erre több helyen házkutatást tartottak. Szabó Dezső odavaló gazdánál is megjelentek, hogy nála házkalatást tartsanak, de ő ingerülten tiltakozott ez ellen, mire szóváltás, majd pedig dulakodás támadt közte és a csendőrök között. A gazda a dulakodás hevében megragadta Borbás József csendőrörsvezető fegyverét, de ez kirántotta kezéből és Szabó Dezsőre sütötte, a ki szíven találva holtan terült el a földön. A szerencsétlen ember nagy családot hagyott hátra. Az esetről távirati jelentést küldtek a székesfehérvári csendőrkerületi parancsnoksághoz, honnan Prídafk a József dr. hadbíró százados és Dombi csendőrfőhadnagy a helyszínére utazott.

— **Vasuti kaland.** Troppauer Sándor berlini könyvkereskedő Bécsben megismerkedett Hajós Miklós kereskedelmi utazóval, a kinek elmondta, hogy Budapestre igyekszik, háztűznézőbe egy magyar családhoz, melynek leányát egy rokona ajánlotta neki. Az ismerkedés s egy kis multság után együtt utaztak Budapestre, de Hajós Győrben kiszállt azalatt, míg Troppauer aludt.

Mikor a könyvkereskedő fölébredt, rémülve vette észre, hogy 6000 márkával s 4000 márká értékű értékpapírral terhelt tárcája eltűnt. Budapestre érkezve, följelentette Hajóst, kit a rendőrség köröztetett is. Sürgőnyzött haza pénzért, az eljegyzést itt megtartotta s jó párnappal mulva visszautazott. Mikor Bécsben kiszállt, Hajóst, kivel a pályaudvaron ismét találkozott, letartóztatta. Közben azonban egy vasuti munkás a vasuti kocsik tisztogatása alkalmával egy szakaszban megtalálta a tárcát, melyet Troppauer alvás közben ejthetett ki zsebéből az ülés alá s hiánytalanul bevitte a rendőrséghez. A főkapitányság nyomban táviratozott Bécsbe, hogy az ártatlan Hajóst bocsássák szabadon.

— **Agyondöfte a bika.** Bajáról jelentik, hogy Král József bácsalmási gazdag nagybirtokost, amidőn az istállóban az etetést ellenőrizte, egy bika feldöfte, úgy hogy Král rögtön meghalt. Az elhunyt a hollandi királynő lószállítója volt s hagyatékát 1 millió koronára becsülik.

A kiadóhivatal postája.

Cservenyák György urnak, *Harkács*. A 4 korona előfizetés beérkezett. — Haracsi István urnak, *Besenyő*. 2 korona előfizetését megkaptuk. — Tokera János urnak, *Nagy-Köveses*. A 4 korona előfizetése beérkezett s ha jól emlékezünk, erről első levelezőlapjának vétele után azonnal értesítettük is. — Fehér József urnak, *Marosujvár*. A hiányzó számokat megküldtük. Mint az egyik címszalagról láthatja, a hiba az utolsó posta helytelen jelzéséből eredt, a posta ugyanis nem nézte a megyét. Most a címzést helyesbítettük s azt hisszük, hogy rendesen kapja a lapot. — Lehn János urnak, *Vokány*. A címet helyesbítettük. — Wáncsa Mihály urnak, *Bukova*. Áthelyezését nem tudatta azonnal ezért nem tudtuk, hogy a lapot hová küldjük. Az utolsó 4 számot utánküldtük. — Lakatos János urnak, *Büdösár*. A hiányzó 19 számot postára tettük. — Dobó Imre urnak, *Alsó-Kaból*. Előfizetése beérkezett s a 3 koronával június végeig van előfizetve.

Hirdetések és pályázatok.

FARKASBŐRT

2 DARABOT, TÉLI BUNDÁVAL, SZÉPET, NAGYOT ÉS MINDEN TEKINTETBEN HIBÁTLANT ÓHAJTÁNEK MÉLTÁNYOS ÁRON VENNI. SZÍVES AJÁNLATOKAT KÉREK A BŐRÖK HOSSZÁNAK ÉS AZ ÁRNAK MEGJELÖLÉSÉVEL MIELŐBB BEKÜLDENI. : : : :

PODHRADSKY EMIL, SZERKESZTŐ

2—3

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Béky Albert,

14—

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2.40 K, bérmentve 2.60 K.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorssajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 ^{kor.}
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. február 26.

22. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Egy kis statisztika. — 2. Február a vadászatban. — 3. Tárcza: Gyilkosság az erdőben. — 4. A nagyvilágból. — 5. Hasznos tudnivalók. — 6. Különfélék. — 7. Napi hírek. 8. A kiadóhivatal postája. — 9. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megaláztatására hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a *legújabb francia- és angol-divat* szerint, szinte *jutányos árban* készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **árjegyzékünket** és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltósági földművelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár munkában van s a következő tartalommal fog megjelenni:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Hasznos madarak jegyzéke.
27. Duvadak mérgezése.
28. Kitömésre szánt állatok kezelése.
29. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
30. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet fog képezni. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Ennek alapján teljesen indokolt az

Előfizetési felhívás

melyet ezennel az Évkönyvre hirdetünk.

Az Évkönyv előfizetési árát potom **2 koronára** tettük, hogy így módjában legyen azt a legszegényebb sorsu erdészeti és vadászati altisztnak is megszereznie.

Az évkönyv nem lesz bolti áru s így abból csak annyi példányt nyomatunk, a hányra az előfizetési díj folyó évi február hó végéig hozzánk be lesz küldve. **Siessen tehát mindenki beküldeni a 2 korona előfizetési díjat**, hogy így tájékozva legyünk a nyomtatandó példányok számáról. Az előfizetés beküldője olvashatóan jegyezze fel nevét, lakását, utolsó postáját és a vármegyét.

Az előfizetés a következő címen küldendő:
Az „Évkönyv“ kiadóhivatala, Szászsebes.

Szászsebes, 1904. év október havában.

PODHRADSKY EMIL,

Az ÉVKÖNYV kiadója.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG“ gyorssajtóján 1905.

